

NAȚIUNILE NEGOCIATOARE

DRAGI PRIETENI, intrăm acum în inima și centrul minunatelor profeții topice ale lui Ezechiel din Tenach, Vechiul Testament, legate de poporul restaurat Israel și țara restaurată Israel. Să privim doar puțin înapoi spre teritoriul pe care l-am explorat de curând.

În penultimul meu mesaj am privit cu ochi plini de serenitate tabloul profetic zâmbitor al unei națiuni a păcii, națiunea Israel, portretizată de ochii profetici ai lui Ezechiel ca trăind în țara preaiubită, în odihnă totală: Israelul ducându-și turmele la păscut în văi înverzite; Israelul folosindu-și din plin pregătirea în domeniul industrial; Israelul cultivându-și ogoarele în așteptarea recoltelor bogate; Israelul eliberat de sub presiunea deformatoare a גלות (galutul), demonstrându-și bucuria de a fi iudeu și manifestându-și conștiința națională.

Mugurii înmiresmați ai arbuștilor prosperi din Saron, lipăitul leneș al valurilor albastre ale Mediteranei, frunzișul împănat al pământului ce transmite salutări înverzite norilor vaporosi din înălțimi – acesta a fost războiul pe care fiii și fiicele lui Israel au țesut firele colorate ale activităților lor variate pentru a produce tapiseria pitorească și odihnitoare a Israelului restaurat care-și vede de treabă în liniște și pace.

„Pace! Și de la porțile sale de alamă

Tunetul măreței orgi de Război nu mai scutură cerurile!

Dar frumoase asemenea cântecelor nemuritorilor,

Se înalță melodiile sfinte de dragoste.” (Longfellow, Arsenal la Springfield)

Dar stați! În ultimul meu mesaj ne-am ridicat privirile de pe această scenă binecuvântată pentru a privi cu spaimă diavolul gogian al lăcomiei și urii. El își ocupa deja locul la orga măreață a Războiului, iar noi așteptăm acum cu înfrigurare primul tunet al cacofoniei crâncene a invaziei.

Gog, liderul măreței puteri nordice anti-teocratice, împreună cu lacheii săi, stau gata să atace această armonie a speranței. Invazia cumplită și devastatoare este iminentă! Israelul este în pericol!

Înainte de a dezbate acest aspect, căutând să extragem din numele biblice străvechi ale acestor națiuni prădătoare vreo identificare posibilă și permisă cu națiuni existente astăzi, să folosim liniștea dinaintea furtunii pentru a observa un alt grup de popoare pe care am considerat că le putem despărți de hoardele gogiene, numindu-le Națiunile Negociatoare.

După numele folosite în vremea lui Ezechiel, aceste grupuri etnice, aceste națiuni negociatoare, sunt prezentate ca

„Seba și Dedan, negustorii din Tars și toți puii lor de lei.”

Lăsând încercarea de a identifica aceste entități naționale pentru mesajele ulterioare ale acestei serii, să ne dedicăm acum examinării rolului pe care îl joacă ele în drama profetică.

Vom fi dezamăgiți dacă așteptăm o descriere exhaustivă din partea profetului Ezechiel privind comportamentul națiunilor cunoscute atunci ca Seba, Dedan și negustorii din Tars **„și toți puii lor de lei”**, deoarece avem la dispoziție un singur verset din care să culegem informații și anume versetul 13 din capitolul 38 al cărții lui Ezechiel.

Acest verset este doar o sclipire insuficientă pentru a ilumina complet toate circumstanțele; totuși, prieteni, cu regret spun că unii entuziaști nesăbuiți și-au umplut în așa măsură mințile cu materiale din care stratul protector al înțelepciunii s-a evaporat, încât scânteia nesigură a acestui verset a aprins depozitul plin al imaginației lor, făcându-i să ne ofere o adevărată conflagrație a speculației și presupunerii umane prin care ne invită să vedem Marea Britanie și Statele Unite ale Americii aliate în luptă alături de Uniunea Sovietică. Și toate acestea dintr-un singur verset al Scripturii!

Oricât de adevărat ar putea deveni un astfel de scenariu – și nu neg această posibilitate – totuși, contextul nesigur al acestui singur verset nu îndreptățește prezentarea unui astfel de tablou și, dacă ne permitem să acceptăm izvoarele imaginației într-o căutare deghizată a spectaculosului, este foarte probabil că vom incinera cu nesăbuiță chiar adevărul pe care-l căutăm.

Haideți să tratăm acest singur verset, această scânteie a luminii profetice, cu circumspecție. Deci ce putem spune cu adevărat din acest verset?

Putem spune că aceste cuvinte îi sunt adresate lui Gog, liderul mării puteri fără Dumnezeu din nordul Israelului; dați-mi voie să citez cuvintele profetice:

„Seba și Dedan, negustorii din Tars și toți puii lor de lei, îți vor zice: „Vii să iei pradă? Pentru jaf ți-ai adunat oare mulțimea ta, ca să iei argint și aur, ca să iei turme și avuții, și să faci o pradă mare?””

Veți observa, dragii mei prieteni, că contextul mai larg al acestui verset sugerează mai degrabă o atitudine decât o acțiune, deoarece comentariile sunt scurte în conținut și interogative în caracter.

Gog, conducându-i pe magogienii Roș, Meșec și Tubal, sprijinit de Persia, Etiopia, Put, Gomer, Togarma și **„popoare multe”**, se apleacă asupra prăzii care este Israelul restaurat. Având în vedere această intenție, Seba, Dedan, negustorii din Tars și toți puii lor de lei, lansează o întrebare, o interogare: **„Vii să iei ...”**

Ce se ascunde în spatele acestei întrebări? Este o invitație la o negociere sau inițierea unui protest? Trebuie să admitem că dispunem de puține linii călăuzitoare deoarece nu auzim intonația cu care sunt puse întrebările. Deci a trage concluzii corecte este aproape imposibil.

Dacă atribuim acestor întrebări un ton războinic, putem sugera ideea de protest și cu cât este mai aspră intonația, cu atât este mai puternic protestul. Pe de altă parte, dacă ritmul este unul conciliant, întrebărilor li se poate atribui natura unei invitații la negociere.

Dat fiind faptul că nimeni nu cunoaște tonul pe care au fost puse întrebările, nu este surprinzător faptul că unii comentatori și-au lăsat imaginația să suplinească această deficiență; astfel unii atribuie întrebărilor un ton al protestului, alții un ton al avariției.

Primii sugerează că Seba, Dedan, Tarsul și „**puii de lei**” sunt națiuni diferite care lansează un protest diplomatic sau chiar militar împotriva lui Gog. S-ar putea să fie adevărat; nu știu.

Cei din urmă sugerează că este vorba despre niște națiuni negociatoare care lansează întrebarea pentru că „speră să obțină un câștig personal prin achiziționarea bunurilor jefuite de armatele lui Gog.” (1) Cu siguranță că folosirea cuvântului „**negustori**” sprijină această a doua teorie, deoarece negustorii, ca și clasă, sunt unii care cumpără și vând; ei nu luptă și nici nu generează proteste internaționale.

Probabil că aspectul interesant al negocierii sau protestului nu va fi cunoscut de noi până la vremea împlinirii viitoare a profeției; totuși, aspectul în sine este relativ neimportant deoarece, fie într-un fel sau altul, fie negociere sau protest, Dumnezeu Cel Veșnic al Israelului, binecuvântat să fie El, este Cel care lansează împotriva lui Gog un protest cu adevărat eficient care încarcă scena cu dramatism, demonstrând națiunilor lumii că Dumnezeu care a trăit în vremea lui Moise este același și astăzi.

Marele lider, David Ben-Gurion, a rostit niște cuvinte încărcate cu un adevăr invincibil:

„Confruntăm cu încredere dificultățile care ne stau în față, deoarece încrederea noastră este în Stânca lui Israel.”

În următorul mesaj ne vom aventura împreună spre scena profețită a invaziei gogiene, pregătindu-ne astfel să observăm manifestarea intervenției trimise de Dumnezeu!

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „013parleynations.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la www.thevineyard.org.au

(1) Fisch, Rabin Dr. S., M. A., Ezechiel (Londra și Bournebouth: Soncino Press, 1950), pagina 256.